

“МІЖ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЮ ТА ПРИМУСОМ: СТАН СФЕРИ ДОМЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ ТА РІВЕНЬ ОБІЗНАНОСТІ НАСЕЛЕННЯ В УКРАЇНІ”

34% українців **проходили** навчання з домедичної допомоги

22% українців **планують** пройти навчання

38% українців **не проходили** навчання та не планують

Які бар'єри найчастіше називають ті, хто НЕ проходив навчання:

“Ніколи раніше не задумувалась/-вався про це”

32%

“У моєму населеному пункті немає нічого подібного”

27%

“Не зустрічав/-ла інформацію про курси”

25%

“Планую, але постійно відкладаю”

15%

“Цього не вимагають”

13%

Головний бар'єр — не активна відмова від навчання, а невидимість і недоступність курсів.

Що мотивує навчатися:
(респонденти могли обрати кілька варіантів відповіді)

Турбота про безпеку близьких 51%

Відчуття обов'язку перед іншими 17%

Вимоги роботодавця 11%

Особистий розвиток 8%

Бажання допомогти близькій людині в разі потреби — значно сильніший стимул, ніж формальні вимоги чи зовнішній тиск.

Де проходили навчання
(респонденти могли обрати кілька варіантів відповіді)

46%

вважають себе готовими надати допомогу в разі потреби

проте

13%

можна вважати об'єктивно готовими (згідно індексу, що враховує актуальне розуміння теми)

Розрив між впевненістю і реальною компетентністю — один із центральних викликів сфери.

🕒 22%

серед тих, хто навчався, робили це за останній рік — тобто їх знання можна вважати достатньо актуальними та свіжими

👤 1/3

серед тих, хто навчався, робили це понад п'ять років тому — отже, їхні навички можуть бути вже неактуальними

🎓 17,5%

серед тих, хто навчався, проходили навчання більше, ніж 1 раз

✅ 51%

серед тих, хто проходив навчання більше ніж 1 раз, зазначають, що готові надати допомогу — отже навчання помітно впливають на впевненість і готовність

Українці знають про домедичну допомогу, але культура постійної актуалізації знань ще не сформувалася.